مردم

ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

دورهٔ هفتم ، سال اول، شمارهٔ ۱۴۳
سه‌شنبه ۲۵ دیماه ۱۳۵۸ - تکشماره ۱۵ ریال

«وتو»ی اتحاد شوروی
تلاشهای امپریالیسم آمریکا را برای محاصره اقتصادی ایران باشکست مواجه ساخت

درجلسه شورای امنیت سازمان‌ملل متحد، قطعنامه پیشنهادی دولت آمریکادر مورد محاصره اقتصادی ایران، که‌درهفته گذشته مطرح‌شده‌بود، به‌رای‌گذارده شد. از اعضای دائمی و موقت این شورا، نمایندگان ۱۰ کشور به این قطعنامه رای موافق و بنگلادش و مکزیک رای ممتنع دادند. نماینده چین در اخذ آراء شرکت نکرد. نماینده جمهوری دمکراتیک آلمان به‌قطعنامه پیشنهادی آمریکا رای‌مخالف داد. نماینده اتحاد شوروی این‌قطعنامه را وتوکرد.

وتوی اتحادشوروی، بمثابه عضودائمی‌شورای امنیت سازمان ملل‌متحد، مانع تصویب این قطعنامه گردید و آنرا ردکرد و بدین‌ترتیب همه تلاشهای

بقیه در صفحه ۲

اعلامیه کمیته مرکزی فرقه دمکرات آذربایجان (سازمان حزب تودهٔ ایران در آذربایجان)

ضدانقلاب ضربه‌خورده‌را بایدریشه‌کن کرد

مردم غیور آذربایجان!

انقلاب شکوهمند ضدامپریالیستی وضدیکتاتوری خلقهای قهرمان ایران دراولین مرحله، پس‌از درهم شکستن مواضع ضدانقلاب آشکار وتدفین نظام‌متحوس سلطنتی، گام‌درمرحلهٔ دوم خود نهادکه **امام‌خمینی آنرا «انقلابی بزرگتر از انقلاب اول»** ارزیابی کردواز کلیهٔ نیروهای مبارز ومترقی‌خواست‌که تمام‌نیروی خودرا علیه امریکای جنایتکار متمرکز نمایند. این‌حرکت و اوج نوین درمبارزه ضدامپریالیستی مردم ایران، مواضع امپریالیسم امریکا رابه شدت متزلزل وطرفداران آشکار و نهان آنرا، از باقیمانده‌های سازمان جهنمی ساواک گرفته تاسرمایه‌داران بزرگ وابسته‌ومدداجان نوکرصفت‌امپریالیسم به‌هراس مرگبار وچارساخته است. لذاضدانقلاب‌باتمام قواپسیج شده‌تاسمت این‌حرکت خلقی را منحرف وآن‌را ازرهبری قاطعانهٔ **امام‌خمینی** جداسازد.

این‌حرکت ضدانقلاب درآذربایجان باتوطئه‌ها واغتشاشات خائنانهٔ باصطلاح حزب خلق‌مسلمان بمنصهٔ ظهور رسید. حملهٔ چماقداران واوباشان‌این «حزب» به‌رادیوتلویزیون‌وحادثه‌آفرینی درشهرهای قبوتبریز عملی‌بودمدبوحانه، که‌دورآن‌دستسرمایه‌داران بزرگ‌وابسته وباقی‌مانده‌های ساواک وگروهکهای مائوئیستی آشکار گردید.

برای مقابله بااین ضدانقلابیون، دراعلامیهٔ ۱۵ دی ۱۳۵۸ کمیته مرکزی فرقهٔ دمکرات آذربایجان ـ سازمان حزب تودهٔ ایران درآذربایجان ـ آمده‌است:

«برای خنثی ساختن توطئه‌های ضدانقلاب بایستی تمام نیروهای انقلابی راستین مدافع خط‌امام دست دردست ودوش‌بدوش هم‌حرکت نمایند. بگذار یکی بودن حرف وعمل تمام نیروهای راستین انقلابی، به‌ضدانقلابی که درصدد این‌توطئه جدیدی است، جواب دانداندشکنی بدهد.»

این توطئه جدید، حوادث روزهای اردیبهشت وبعداز آن در شهرتبریز بودکه طی‌آن بیش‌از ۵۰ بانک به‌آتش‌کشیده شد وبه زخمی شدن دهها تن منجرگردید.

ولی سرانجام عمل قاطعانه وجانبازانهٔ پاسداران انقلاب اسلامی واشغال لانهٔ فساد «حزب‌خلق‌مسلمان» وبرخی ازکمیته‌های وابسته به‌این «حزب»، ضربهٔ مهلکه به‌ضدانقلاب درتبریزواردآورد واعدام یازده‌تن از اوباشان این «حزب» توسط دادگاه انقلاب تبریز، فصل‌نوینی درپیکار علیه ضدانقلاب درشهرمان‌گشود.

کمیته مرکزی فرقهٔ دمکرات آذربایجان ـ سازمان حزب تودهٔ ایران درآذربایجان ـ ضمن محکوم ساختن تمام توطئه‌های رنگارنگ ضدانقلاب، ازاین عمل قاطعانه دادگاه انقلاب اسلامی آذربایجان شرقی پشتیبانی میکند وخواستار است که به‌ضدانقلاب زخم خورده نباید فرصت تجدید قوا داد. وباید هرچه زودتر آنرا ریشه‌کن نمود.

کمیته مرکزی فرقهٔ دمکرات آذربایجان ـ سازمان حزب تودهٔ ایران در آذربایجان

۱۳۵۸/۱۰/۲۳

احسان طبری

سرایش میهن

سایهٔ چینه‌های سکوت
و دود شبها دونده بر لوت
زمان دیرنده، با شکوای مبهوت!
. . . . . .
ای زادگاه خلق‌های همسرود
بیشه‌های مه‌پوش
نخلستانهای غبارآلود:
درود بر خرد نهان در «شفاء» و «اسفارت»
و عین‌القضات رقصنده بر دارت!

در پیش طلعت داد و خرد
سراپا عشق، سراپا دل بودی
و به هنگام زمانهٔ بد
یاغی پند گسل بودی
و اینک
از دنا تا سپند
از ارس تا هیرمند
ای فراخنای میهن پیر من
ای کوخ بلوچ، ایلهٔ ترکمن
کلبهٔ کرد، یورت آذری
ای سرای گرم برادری
هزاران سال چاکریت بس!

نمی‌خواهم
تیغ بردمدار باشی
تاج زر نگار باشی
سزای طنبورت، این بار
نوای مهر است و کار.

می‌خواهم
تا کشتزارت سنبله بندد
ریحانت در بستان بنفشه
مستمندت به کام
گستره‌ات پدرام
بازگشت نوینی به فروغ و فر
با رازی‌ها و سیناهای دیگر.

همهٔ عمر با دست تهی و پلک سوزان
دلی چون هیمهٔ فروزان
سرفرازیت را خواسته‌ام
از سپیده‌دمان جوانی
تا اینندم که فروکاسته‌ام

و هنوز
کمترین دشنام از ناکسان پست:
«بی‌وطن!»
«بیگانه پرست!»

بی‌وطن نیستم ای شریران
وطنی هست مرا
نامش: ایران!

تهران ـ دیماه ۱۳۵۸

لزوم پاکسازی ادارات تبریز

ادارات وسازمان‌های‌دولتی تبریز باید هرچه‌زودتر از وجود عوامل وابسته به رژیم گذشته پاکسازی شود.

براساس‌اطلاع‌رسیده، عوامل ساواک‌وابسته‌به‌رژیم‌متحوس‌پهلوی برای‌ناراضی‌تراشی وبدبین‌کردن مردم تبریز نسبت به انقلاب، در اداره‌های مختلف، مردم را سر می‌دوانند وبه‌کارهایشان رسیدگی نمی‌کنند. گفته می‌شودکه‌دراداره کار تبریز، که این‌عوامل درآن نفوذ وسیعی دارند، نحوه‌برخورد بامراجعین، که بیشتر از میان زحمتکشان این منطقه هستند، بگونه‌ای است که زمینه مساعدی برای بهره‌گیری ضدانقلاب‌فراهم می‌آورد. دراین اداره که وظیفه آن‌کاریابی برای زحمتکشان و رسیدگی به‌وضع کارگران است، مراجعین باید برای‌انجام هرکار کوچک‌چندین‌بار به‌مسئولین‌مراجعه کنند وعاقبت نیزکار آنها انجام نمی‌شود.

یک‌خانم ۵۰ ساله درکنگو

بقیه در صفحه ۲

تسلیت

«مردم» باکمال تأسف از درگذشت رفیق **محمدکریم کریمی** اطلاع‌یافت.

رفیق‌محمدکریم فرزند دهقان مبارز وعضوباسابقه حزب تودهٔ ایران، **مشهدی‌میرزامحمد کریمی‌بود**، که‌سالهای‌طولانی زجرزندان محمدرضاشاهی‌را تحمل‌کرد وپس‌از آزادی براثر شکنجه‌های زندان درگذشت.

مافوت عزیز ازدست رفته، آزادمردگلدسته، **رفیق محمد کریم‌کریمی** رابه‌خانواده‌کریمی و همه دهقانان مبارز گلدسته صمیمانه تسلیت میگوئیم.

سازمان حزبی مادرشهری باتقدیم تاج‌گلی بخانواده‌مرحوم، ازخاطرهٔ اوتجلیل‌کرد.

شب‌هفت‌**محمدکریم کریمی** روزپنجشنبه ۵۸/۱۰/۲۷ از ساعت ۲ تا ۴ بعدازظهر، درمسجد قریه گلدسته، واقع‌در جاده ساوه، کیلومتر ۱۴، برگزارمیشود.

آیا راست است:

● که در دانشگاه‌متحدین (دانشگاه فرح سابق) استادانی هستندکه علناً علیه جمهوری اسلامی وانقلاب ضدامپریالیستی و دمکراتیک ایران سخنرانی می‌کنند؟

● و آیا راست است که شخصی به نام حمید رضا عراقی، که در دوران طاغوت از طرف واعظان فرح برای تدریس در دانشگاه متحدین از آمریکا به ایران دعوت شد، از دانشجویان خواسته است که به‌قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رأی ندهند؟

● و آیا راست است که این شخص، کسانی مانند سپروس نهاوندی مأمورساواک از رهبران گروهکهای مائوئیستی سازمان انقلابی وسید حسن نصر رئیس دفتر فرح را استادانی زبردست می‌خوانند و دردغم دوری آنها مویه می‌کند؟!

● وآیا راست‌است که‌یکی دیگر از استادان این دانشگاه به نام «هوشنگ شاهباتی» در کلاس‌ها به‌توطئه‌چینی علیه‌انقلاب ایران مشغول است؟

خواستهای کارگران وبی‌توجهی مسئولین امر

در آستانه یکمین سال انقلاب، شرایط کار و زندگی‌طبقه کارگر نابسامان است. گرانی کمرشکن، قلت دستمزد، فقدان مسکن، بی‌توجهی به‌پاکسازی، وجود جماعتی از مدیران دغولی در راس کارخانه‌ها، کارشکنی این عده در تامین مواد اولیه وخام و در نتیجه افزودن بر شمار بیکاران، ممانعت از تشکل صنفی کارگران و ایجاد انجمنهای صنفی (سندیکاها و اتحادیه‌ها)، همه و همه دست بدست هم داده‌اند و کارگران را ناراضی میسازند. این ناراضایتی زمینه‌ای است که در شرایط مشخص کنونی، هم ضدانقلاب از آن سوءاستفاده میکند و برخی ناراضی‌ها را بدنبال میکشد و هم عناصر چپرو و چپ‌نما، که بنا به‌برداشتهای غلط‌خود از مرحله انقلاب، نمیخواهند انقلاب مردمی تثبیت گردد و لذا با تمام نیرو به ایجاد هرج‌ومرج مشغولند تا بخیال خود مانع از تثبیت وضع شوند.

حزب توده ایران بارها و بارها توجه مسئولین امر را به خواستهای منطقی طبقه کارگر جلب کرده است، تا با قبول‌مطالبات مشروع کارگران، زمینه فعالیت ضدانقلاب و عناصر چپرو و چپ‌نما درمیان کارگران ناراضی از میا نبرداشته‌شود و امر افزایش تولید صنعتی، که خواست امام‌خمینی و همه انقلابیون راستین است، تحقق پذیر گردد.

متاسفانه این هشدار حزب ما تاکنون بازتاب مثبتی نداشته است. راستی مگر کارگران چه‌میخواهند؟

کارگران میخواهند دولت جلوی این گرانی وحشتناک را، که بهای اقلام مورد نیاز مردم، روزبروز و هفته به هفته و ماه به ماه افزایش می‌یابد، باتطبیق اجرای یک‌برنامه صحیح سد کند، تا کارگران قادر به تامین حداقل معاش خانواده خود باشند.

کارگران میخواهند که دولت از اجحاف کارفرمایان در مورد پرداخت حداقل دستمزد، حق خواربار، حق مسکن و حق‌اولاد جلوگیری کند و ترتیبی دهد تا این‌اقدام‌را، که در واقع بخشی‌از دستمزد واقعی کارگران است، یک‌گاسه به‌آنها پرداخت شود، تا کارفرمایان به‌میل‌خود آنرا کم‌و زیاد و پس‌و پیش نکنند و اهرم اعمال فشار اقتصادی بر کارگر قرار ندهند.

کارگران میخواهند که به‌مسئله تامین مسکن این طبقه محروم توجه جدی مبذول گردد، زیرا تصمیماتی که نهادهای‌مختلف دولتی و غیردولتی تاکنون درمورد حل مسئله‌مسکن اتخاذ کرده‌اند، هیچکدام مفید بحال طبقه کارگر نیست، زیرا کارگران نه قادر به اخذ وام‌بانکی و ساختمان خانه برای خود هستند و نه میتوانند اجاره‌بهای خانه‌هائی را پرداخت کنند که از طاغوتیان بجا مانده است. برای تامین مسکن طبقه‌کارگر، از یکسو دولت خود باید خانه‌سازی کند و از سوی‌دیگر کارفرمایان خصوصی رابه‌ساختن خانه‌های سازمانی برای کارگران موسسه تولیدی خود مجبور سازد، درغیراینصورت مشکل مسکن‌کارگران لاینحل باقی‌خواهد ماند، همچنان که تاکنون باقی مانده است.

کارگران خواستار پاکسازی مدیریت کارخانه‌ها و برکناری عوامل طاغوتی و ضدانقلاب ساواکی هستند، تا این عناصر مخرب نتوانند امپریالیسم امریکا را در اعمال فشار اقتصادی به کشور ما یاری دهند و با احتکار مواد اولیه، سربازدن از تهیه قطعات و ابزار یدکی، دریافت حقوقهای ۳۰-۴۰ هزار تومانی و اشکالتراشی درمورد تشکل صنفی کارگران، بر مشکلات بیفزایند.

کارگران میخواهند که برمناسبات میان کارگر و کارفرما ضوابط عادلانه‌ای حاکم گردد و با تدوین قانون کار جدیدی با شرکت نمایندگان منتخب کارگران، به‌سلطه قوانین ضد کارگری رژیم شاه مخلوع پایان داده شود.

اما بی‌توجهی پیگیر مقامات مسئول به این خواستهای‌منطقی موجب شده است که ضدانقلاب عرصه تبلیغ یابد و اینجا و آنجا کارگران را به تعصب و اعتصاب و کم‌کاری تشویق کند. نمی‌توان منکر شد که درمواردی کارد چنان به‌استخوان میرسد که برخی از کارگران، تنها راه برای جلب توجه دولت بخواستهای خود را، اعتصاب و تعصن تشخیص میدهند، که البته در شرایط حساس کنونی نمیتوان همدیگر با آن موافقت داشت.

دعوت حزب‌توده ایران از کارگران به بالابردن میزان‌تولید، باتوجه به وضع حساس‌کشور و ضرورت شرکت فعال کارگران در سازندگی، در میان پیشاهنگ آگاه، بازتاب مثبتی یافت و موجب شد که طبقه کارگر با هوشیاری انقلابی خود، به‌خطیر بودن‌وضع و اهمیت‌وظایف‌خود توجه‌کند. کارگران‌بسیاری‌از کارخانه‌ها با عدم شرکت در اعتصابها و یا جلوگیری‌از اعتصاب و تعصن در محل کار خود، نشان دادند که خواستار اعتصاب و تعصن نیستند، بلکه این بی‌توجهی دولت به‌مطالبات کارگری و تحریک و کارشکنی کارفرمایان است که اینجا و آنجا کارگران را، علیرغم تمایل خود، به‌اعتصاب و تعصن کشیده است.

در سمینار اقتصادی که اخیراً درتهران برگزار شد، تعداد بیکاران درسراسر کشور میان ۲٫۵ تا ۴ میلیون‌نفر گفته شده است. اکثریت ارتش بیکاران را کارگران‌تشکیل میدهند که به علت تعطیل تمامی و یا بخشی از این یا آن‌کارخانه، از کار اخراج شده و به خیابانها ریخته شده‌اند. این توده انبوه، کمتر بازوی کار خود سرمایه‌ای ندارند، در این وادی بیکاری و گرانی و بی‌پولی راستی چگونه باید امرارمعاش‌کنند و از چه راه شکم فرزندان گرسنه خود را سیر سازند؟ چگونه است که هنوز جز برنامه‌های کوتاهٔ مدت، محلی، جنبی و گروهی، هیچ برنامه‌جامع و مدونی برای مبارزه با بیکاری ارائه نشده است و این عرصه بدرافشانی ضدانقلاب دست‌نخورده باقی مانده است؟

ما توجه دولت و شورای انقلاب را بار دیگر به شرایط‌وخیم کار و زندگی طبقه کارگر جلب میکنیم. دولت با احساس مسئولیت نسبت به‌وضع خطیر کشور باید به مطالبات کارگران، این مدافعان راستین انقلاب، توجه کند و آنرا تحقق بخشد.

خط امام، خط ضدامپریالیستی و خلقی انقلاب بزرگ مردم ایران است

مردم ایران برای ریاست جمهوری به فردی رأی میدهند که عمیقاً وفادار به خط امام باشد